

Адресъ Редакция в. „Желъзничарски подемъ“,
Бул. „Домско шосе“ № 6 — София, тел. 3-15-25

ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

(3 мартъ 1878 г. — 3 мартъ 1938 г.)

На 3 мартъ т. г. се навършиха шестдесет години откакто нашето отечество България заживъ свободно животъ за да се радва сега на успѣхи въ всички начинания.

Освободителната, руско-турска война, презъ годинитъ 1877—1878, успѣ да отхвърли тежкото петстотингодишно турско иго и да дари на българския народъ нови и честити дни.

Мждротъ водачество на князь Батембергъ, царъ Фердинандъ, а сега на Н. В. Царъ Борисъ III, утвърди границитъ на Родината ни и я въздигна въ една силна държава.

Нека крепне за честь и слава на бжднитъ поколѣния!

ИЗЪ ИСТОРИЯТА НИ

Второ българско царство

Траяло отъ 1186 год. до 1396 год. Царе сж били: Петъръ II — 1186 до 1190 и 1195 до 1197 год. Асенъ I — 1190 до 1195 год. Калоянъ — 1197 до 1207 год. Борилъ — 1207 до 1218 год. Иванъ Асенъ II — 1218 до 1241 год. Калиманъ I — 1241 до 1246 год. Михаилъ Асенъ — 1246 до 1257 г. Калиманъ II — 1257 год. Константинъ Асенъ — 1257 до 1277 г. Ивайло — 1277 до 1280 г. Иванъ Асенъ III — 1279 год. Георги Тертеръ I — 1280 до 1292 г. Смилецъ — 1292 до 1299 г. Чоки — 1299 г. Тодоръ Светославъ — 1299 до 1322 г. Георги Тертеръ II — 1322 до 1323 г. Михаилъ Шишманъ — 1325 до 1330 год. Иванъ Стефанъ Шишманъ II — 1330 год. Иванъ Александъръ — 1331 до 1371 г. Иванъ Шишманъ — 1371 до 1393 год. Иванъ Страцимиръ — 1371 до 1396 год.

КОКИЧЕ

Ахъ, защо не си поспахъ,
ами тукъ се отзовахъ? —
Голо, пусто е полето,
снѣгъ прелита отъ небето.
Бѣлитъ рѣки мълчатъ,
дървесата сякашъ спятъ.
Де сж моитъ другари
златолики минзухари?
Де е китнолистий лесъ?
Нѣма ли го коса днесъ?
Всичко спи, немѣй, почива,
съ бѣла черга се завива...
Ахъ, защо не си поспахъ?
Що ли неразумно бѣхъ?

Христо Бояджиевъ

ДЕТСКО ТВОРЧЕСТВО

ИЗГРѢВЪ СЛЪНЦЕ

Хладна и мрътва тишина обви околността.
Морето глухо шуми долу и удря едритъ си утринни вълни о брѣговетъ си. Още е рано. Отъ близкитъ села се обаждатъ трети пѣтли. Далечно, бавно и отмѣрено бие монастирското клепало и неговиятъ звѣнъ ехти изъ царствената тишина. Утринната роса е полепнала по всѣки предметъ. Кордонъ отъ мъгли обвиватъ хоризонта.

Изтокъ заруменъ. Разкъса тежката верига отъ мъгла и отстъпи мѣсто на огнено червения дискъ. Кървави багри блѣснаха като пламъци... сякашъ страшенъ пожаръ бушуваше до хоризонта. Изнизаха се и последнитъ звезди по небето и въ този тържественъ мигъ слънцето се подаде далечъ и позлати кждравитъ и бурни вълни. Запѣха птички по всички страни.

По пѣтя се замѣркаха работници...

Бориславъ Н. Славчевъ, ученикъ.

НАША ПОЩА

— Резултата отъ IV нашъ конкурсъ ще обявимъ въ следния брой на вестничето, което ще излѣзе на 8 стр. съ подбранъ Великденски материалъ.

Най-приятната забава и изненада за желъзничарскитъ деца е новата весела книга

ПАЛАВЦИТЪ ОТЪ КАНТОНА

СЛУЧКИ ИЗЪ ЖИВОТА НА ДВЕ ЖЕЛЪЗНИЧАРСКИ ДЕЦА

отъ ЛЮБОМИРЪ ДОЙЧЕВЪ (Чичо Любчо)
съ цвѣтна корица и много иллюстрации
отъ ВАСИЛЪ КОВАЧЕВЪ — Тимофей.

Издава и доставя: ОРГАНИЗАЦИЯТА НА БЪЛГ. ЖЕЛЪЗН. И МОРЯЦИ, БУЛ. ДОМСКО ШОСЕ, 6 — СОФИЯ

ЦЕНА 5 ЛЕВА.

Суми се пращатъ и въ гербови марки.